

19 Απριλίου 2020

Άγιος Ιωάννης: Στις στενοχώριες μας ας βάλωμε φάρμακα την ώρα της προσευχής!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=491024>

στ'. Είδες ευγνωμοσύνη υπηρέτη; Ζήτησε ν' απαλλαχτή απ' την αδυναμία και δεν συγκατένευσε ο Θεός· όχι μόνο δε λυπήθηκε ο Παύλος, αλλά και καυχιέται για την αδυναμία.

Κι εμείς λοιπόν ας προετοιμάσωμε τις ψυχές μας κι είτε δώση ο Θεός, είτε δε δώση αυτά που ζητάμε, εμείς ας ευχαριστήσωμε το Θεό και για τα δυο. Και στις δυο περιπτώσεις δηλαδή φροντίζει για το συμφέρον μας.

Εφ' όσον είναι στο χέρι του να δώση, είναι φυσικά στο χέρι του και πότε να το δώση, τι ακριβώς να δώση και τι να μη δώση.

Δεν ξέρεις εσύ τα συμφέροντά σου, όπως πολύ καλά τα ξέρει ο ίδιος. Πολλές φορές ζητάς πράγματα που ούτε σωστά ούτε ωφέλιμα είναι. Αυτός όμως φροντίζει περισσότερο για τη σωτηρία σου και γι' αυτό δεν προσέχει στην παράκλησή σου, αλλά πιο πολύ ενδιαφέρεται για το συμφέρον σου.

Αν βέβαια οι σωματικοί πατέρες δε δίνουν στα παιδιά τους ό,τι ζητάν, όχι γιατί αδιαφορούν, μα γιατί πάρα πολύ φροντίζουν γι' αυτά, πολύ περισσότερο κάνει το ίδιο ο Θεός, που πιο πολύ αγαπά και περισσότερο απ' όλους ξέρει το συμφέρον μας. Συνεχώς λοιπόν ας αφιερώνωμε κάθε μας ευκαιρία στις προσευχές όχι μόνο την ημέρα, αλλά και τη νύχτα.

Άκουσε τι λέει ο ίδιος ο προφήτης: "Τα μεσάνυχτα σηκωνόμουνα, για να

εξομολογηθώ τα κρίματά μου μπροστά στη δικαιοσύνη σου”.

Ένας βασιλιάς λοιπόν, που είχε τόσες φροντίδες, που είχε στα χέρια του την εξουσία σε τόσους λαούς, πόλεις και έθνη, που φρόντιζε για ειρήνη και κατάπαυε πολέμους, που είχε πάντοτε ολόγυρά του απερίγραπτο πλήθος προβλημάτων, κι ούτε για λίγο δεν μπορούσε να ξεκουραστή, πρόσθετε στις ευχές όχι μόνο τις μέρες, αλλά και τις νύχτες.

Αν όμως ο βασιλιάς που ζούσε σε τέτοια πολυτέλεια, που είχε τόσες πολλές φροντίδες και τον απασχολούσαν τόσες υποθέσεις, δεν ησύχαζε ούτε τη νύχτα αλλά έκανε τις προσευχές του με περισσότερη προθυμία κι απ’ τους μοναχούς που ασκητεύουν στα βουνά, πες μου, τι συγχώρεση θα βρούμε εμείς που ζούμε με τόση άνεση χωρίς να ‘χουμε ακούσει τίποτε απ’ αυτά που είπαμε φεύγομε. Σαν καταλάβωμε κάτι τέτοιο, αμέσως ας ξαναρχίσωμε την προσευχή. Κι αν το ξαναπάθωμε, και τρίτη και τέταρτη φορά ας την ξαναπούμε και να μη φύγωμε προτού πούμε την προσευχή μας με σκέψη νηφάλια.

Αν το καταλάβη ο διάβολος πως δεν φεύγομε, προτού πούμε την προσευχή μας με ζήλο και καθαρή σκέψη, θα σταματήσει να μας στήνη παγίδες, ξέροντας πως οι μηχανορραφίες του σε τίποτε δε θα του χρησιμεύσουν, μόνο που θα μας αναγκάζη να ξαναλέμε την ίδια προσευχή.

Αγαπητοί μου, πολλές πίκρες παίρνομε κάθε μέρα από συγγενείς και ξένους, στην αγορά και στο σπίτι, απ’ τις δημόσιες απασχολήσεις μας κι απ’ τις ιδιωτικές, από τους γείτονες και τους φίλους. Σ’ όλες αυτές τις στενοχώριες ας βάλωμε φάρμακα την ώρα της προσευχής.

Αν επομένως με νηφάλια σκέψη, με ψυχή φλογισμένη και θερμή συνείδηση παρουσιαστούμε μπροστά τον και του ζητήσωμε συγγνώμη, ο Θεός έχει τη δύναμη να μας δώση άφεση των αμαρτιών μας.

Αυτή μακάρι να πετύχωμε όλοι μας, με τη βοήθεια της χάρης και της φιλανθρωπίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, μαζί με τον οποίο ας έχη δόξα ο Πατήρ μαζί με το άγιο Πνεύμα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Από το βιβλίο, Ιωάννου του Χρυσσοστόμου έργα, “Πραγματείες”, τόμος ένατος, και την ομιλία «Στη Μεγάλη Εβδομάδα». Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Αικ. Τσοτάκου - Καρβέλη και Δημήτριος Καρβέλης. Γενική επιμέλεια Κωνσταντίνος Λουκάκης. Εκδόσεις ο Λόγος.